

KATAFALK (3) *sb m*

katafalk (1), **katafałk** (1), katafalk *a.* katafałk (1); katafalk : katafałk *WysKaz* (1 : 1).

Pierwsze i drugie a jasne; -falk (1), *-falk* (1) *WysKaz* (1 : 1).

sg N katafalk (1). *ϕ L* katafałku (1). *ϕ pl A* katafalki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Ozdobne rusztowanie, wzniesienie, na którym stawia się trumnę ze zmarłym na czas uroczystości żałobnych; fastigium, heroum, mausoleum, pegma Cn (3) : W Trzeciej [części]/ o tey zácney ośobie zmárley/ y o tym ftróynym kátáfálku ná końcu nie co włyfzimy. *WysKaz* 3; Stąd tedy to w obyczay wefzło we wśyftkich Kroleftwách y Páńftwách Chrześciáńfkich/ ośobliwie we Włofzech / we Fránciey/ y w Hifzpániey/ iż przy tákowych Akciech / takowe Kátáfalki wielkiem kófztem buduią. *WysKaz* 44, 42 *margin.*

AL